

Tisztelt Tanáraink, Vendégeink! Kedves búcsúzó Diákok!

Hetek óta készülünk az iskola egyik legfontosabb ünnepére, a ballagásra. Elkészítettük a tarisznyát: tettünk bele útravalóul pogácsát, ami a vándorút elengedhetetlen kelléke; öregdiák igazolványt, ami bizonyítja, hogy ennek a közösségnek a tagjai voltatok és maradtok. Tettünk bele osztálynévsort, hogy segítsünk vele felidézni később majd azokat, akikkel az itteni évek során a legtöbb időt töltöttétek. Feldíszítettük az osztálytermeket, a bejárati ajtót, útravalónak szánt idézetet írtunk a táblára, hogy méltón búcsúztassunk el benneteket.

Végigtekintve az iskola épületén, az udvaron annyi minden ismerős és mégis teljesen más. Az osztálytermekben könyvek helyett virág borítja a padokat. A homályos folyosókat virágillat lengi be. Az udvar szürke betonján ünneplőbe öltözött diákok és felnőttek várakoznak. Valójában ez a helyzet is ismerős, hiszen minden évben elbúcsúztatjuk a végzős diákokat, ugyanakkor mégis más minden, hiszen akik a tarisznyát a vállukra akasztják mindig új és új nemzedék tagjai. Mi is mindig más és más szerepben és feladattal veszünk részt ezen az ünnepségen. Most az a dolgunk, hogy Isten hozzádot mondjuk az itt maradók nevében:

„Nincsen szebb kora az emberiségnek, mint az első ifjúság éve. Azon láncok, melyek akkor köttetnek, nem szakadnak el örökké, mert nem a világban kerestünk még akkor barátokat, hanem a barátjainkban leltük fel az egész világot”- írja Kölcsey Ferenc.

Költőnk tanítása a barátságról és az ifjúságról örök érvényű. Vitathatatlan, hogy mi, akik itt állunk ezer szállal, főként a barátság és a közös élmények szálaival kötődünk egymáshoz. Minden emberi kapcsolat alapját az együtt eltöltött idő, a közös emlékek adják. Ha egy iskola diákközösségéről van szó, akkor ezek az élmények akár több évtizeden is átívelhetnek. Összekapcsolnak régi és új diáknemzedékeket. Hiszen vácisok vagyunk, és „vácisul” beszélünk.

Ha az mondom 9. osztály, azt mondog Gólyabál.

Ha azt mondom Gólyabál, azt mondog keringő.

Ha azt mondom diáknap, azt mondog kampányfilm, főzőverseny.

Ha azt mondom kerékpártúra, azt mondog Fukk tanárúr.

Ha azt mondom Mikulás, azt mondog Kuskó tanárúr.

Ha azt mondom február, azt mondod sítábor és Istók tanárúr.
Ha azt mondom „...csapassuk az Excelt...”, azt mondod Hajdú tanárúr.
Ha azt mondom színházberlet, azt mondod minek?, hiszen színház az egész világ.
Ha azt mondom szünet, azt mondod túl rövid.
Ha azt mondom tanítás, azt mondod dolgozat, felelés, szorongás vagy siker.
Ha azt mondom Borika néni, azt mondod hangos nevelés.
Ha azt mondom életmentő szendvics, azt mondod Marika néni.

Még hosszan sorolhatnám a „vácis szótár” címszavait, ám ne felejtsük el, hogy ez a nyelv is örökké változik. A szavak jelentése a helyzettől függően átalakul. Eddig az angol és a német nyelv nagyszerű eszköz volt, hogy finn, olasz, spanyol és francia diákokkal beszélgessünk, új barátságokat kössünk. Azonban most szigorú vizsgáztatókat kell meggyőznötök arról, hogy jól ismeritek ezeket az idegen nyelveket. Eddig a május a tavaszi újjáéledést, a szerelmet, a napsütést, a tanév közelgő végét jelentette. Nektek most már, Kedves Ballagók, az érettségit, a megmérettetést, az igazság pillanatát, a jövőtök alakulását.

Korábban, ha beszélgettünk a folyosókon vagy az aulában nagyokat neveltünk, viccelődtünk, élveztük a diákélet örömeit. Az utóbbi hónapokban egyre gyakrabban hallottuk töletek, hogy éjszakába nyúlóan tanultok, vagy éppen történelemből azt ismétlitek, ami számunkra még most új anyag. Ezek már a közeli búcsúzást, elválást jelző események voltak. És most érkezett a pillanat, amikor búcsút intünk egymásnak.

Itt maradó diáktársaim nevében kívánom, hogy álmaitek, terveitek valóra váljanak. Sikeres és boldog emberekként haladjatok azon az úton, amelyen ez az iskola elindított titeket. Még utolsó útravalóként iskolánk névadójának, Váci Mihálynak a szavait csúsztatom tarisznyátokba:

„Nem elég álmodozni!
Egy nagy-nagy álom kell!
Nem elég megérezni,
De felismerni kell,
Nem elég sejteni,
hogymilyenkor jön el,
Jövönket – tudni kell!”